

Methexis

Agafia

S-au mătuیت de mult ferestrele știute
Din sufletul ce-și suie dorința către cer
Răsună rugi prin temple vechi pierdute
Tălăzuind mirosuri de smirnă și mister.

Cheamă Domnu cu glas de alăută,
Cu sunet blând prelins în trup de lut
Ne aduce tainic priveliștea știută
A unui ev ce a fost sau doar ni s-a părut.

Vibrând în noi atunci cu tinerețe
Pluteam semeți, idei în zbor de vulturi beți
De-a clipelor noastre fluidă frumusețe,
Pictând pe aripi doar albe dimineți.

Azi trupu-n care ieri amiezile-au apus
Între acum și apoi se îndoaie supus.
Doar gândul mai cutează la culmile semețe,
În noi dorm columbi în lut de tristețe.